

Ovaj je dečarec imal jednu mater, a on je bil star sedem godinah. On je
 uvek isel kre puta, gdje bi mogel najti kakovoga covčca. On je isel na
 jeden vrt gospocki i on si je tri rovice trgjal, za škrljak si je metnul i htel
 si je punu šaku otrči rovicah, da si bude nesel svoji majki. Ona je
 njega jedna frala gledala čez oblok, gdje je on rovice trgjal i reče mu:
 ovi ti dečarec sim kmeni. On ide knjoi. Ona ona njemu reče: ti dragi
 dečarec, hodi ti k svojoj materi, pak ti njoj reci, da neka ide vu ovu hižu,
 koja je vu ovom vrtu i ondē ti je ispaljet i kraj njega su nasadjene
 sakojacke rovice, ali tvoja mater nesmi se nigdar ženiti. On otide i reče svojoj
 majki: ovi mama, ja sem ti dobil jednu hižu i ondē budemo živeli, dok
 budemu vumrli, a ti se nesmiš nikad ženiti. Ona su tam ovišli. Ona
 jeden šidor ide koj prnjke nosi i on ide k ovoj ženi, da bude trzil ž nom i
 on reče: ovo stu ti moji prnjki, ti je spravi dok se ja povrnem i on otide. Ona
 se on natrag povrne i on veli: očemo se mi ženiti. Ona veli dečarec:
 ti mama, če se buš s tem šidovom ženila, ja ti bum glavu očekel i on šidor
 veli: ti ga stuci i proteraj po svētu kruha prosit. Ona veli: to bi mene Bog
 za to kaštigoval. Ona njoj veli šidor: reci ti njemu - svojemu sinu,
 neka on ide med one dvě ognjene gore po vodu, i mati ga pošle po vodu
 med one dvě ognjene gore. On otide k onoj frali i reče: draga fralica,
 mene je mati poslala po smrt i ona njemu reče: po kakvu smrt? Ona
 on veli: mene je ma mati poslala med one dvě ognjene gore po vodu.
 Ona fralica da njemu lepoga konja i ona mu reče: kad budšti bližu
 onih gor i gor dojdeš, onda ti svojega konja pritismi i s tem drugom,
 kad se budu te dvě gore raskolaplale, sagrabi vode, onda ti svojega
 konja pritismi i beži s njim, kada sagrabiš. Ona on otide tam i sagrabi
 vode i beži s tem konjom, kad su se one dvě gore sklopsile i njegovomu su
 konju nep očekle, i on dojde k frali onoj i natoči flašu poličanu vode i odnese
 svojoj materi i on reče: vidiš mama, ja sem donesl tebi vode, če se buš
 ti s ovim šidovom ženila, ovo je sabla, ja ti bum glavu očekel. Ona ona
 veli šidovu: vidiš dragi moj šidor, mi se ne budemo ve smeli ženiti i onda
 veli šidor: ti ga stuci i po svētu ga pošli kruha prosit. Ona veli mati
 njegovu: ja ga nesmem pretirati po svētu kruha prosit, mene bi Bog
 kaštigoval. Ona njoj šidor veli: Dej ti još njega po jednu zapoved
 pošli i knas po koju i to ga pošli po tčino mlěko. Ona ga je mati poslala
 po tčino mlěko i on je taj sin došel toj frali i povedal ji je po kaj ide.
 Ona ta frala vikne orlu: ovi sim. Ona je orel taj došel i privesala mu
 je flašico i poslala ga po tčino mlěko. Dok je orel odšel po tčino mlěko,
 dala je ta frala tomu dečku stolec i papira i olovke i on je pisal svoje muke
 i svoje sve teškoće, kak je pretrpel, da je isel po vodu med one dvě ognjene
 gore. Ona je taj orel donesl mlěko to. Ona je ta frala toga sina
 odpravila i konja mu je dala jednoga zlatoga i ostravu kuzarsku i sablu
 i tčino mlěko flašicu nalejala i šep mu je dala. Ona je ta frala rekla:
 reci ti mami tak: ti mama, če se buš ti s tem šidovom ženila, ja ti glavu oč-
 čem. Ona sin doma došel i donesl tčino mlěko i rekel: ovo ti je mama,

ja sem ti donesl pismo i tucino mleko, ako se bus ti s tem zidovom ženila
mama, ja ti glavu ocčem. Ona sin je rekla mati: vidiš moj zidov, mi
se ve ne smemo ženiti. Ona je rekel zidov: Dej ti toga dečarca stuci i pre-
tiraj ga po svetu kruha prositi. Ona je rekla mama: ja ga neću pretirati,
meni bi greh bil. Ona je rekel zidov: Dej ti toga dečarca posli ti pusti
melin po melu. Ona taj ide dečarec taj frali. Ona se ta dečarec pred
fralom plače i veli: Draga frala, dva put si mi pomogla, ali verita
nebuš pomogla. Ona ga pita: Kaj je? Ona veli taj dečarec: mene je
mama poslala ti pusti melin po melu. Ona je ta frala dovala svojega
ortla. Ona veli frala: odi ti v melin po melu. Ona taj orel donese melu.
stide vut melin pusti po melu. Ona taj orel donese melu. Ona mu
ta frala sveže mu ruble melu i da mu zlatoga konja i opravu hvarsku
i sablu. Ona taj dojde dečarec doma. Veli taj dečarec: viš mama, ja
sem ti donesl melu. Mama! ako se bus ti s tem zidovom ženila, ja ti glavu
ocčem. Ona se je išel dečarec i zidov setat po vrtu - obedra su si keli sablu.
Ona veli zidov: Dej ti se prigni po to rošicu. Ona se taj dečarec prigne, on
mu taj zidov glavu ocče i dečarec taj postal je zlati tica. Ona je veš sunce
zaslo. Ona je mati ovoga dečarca si mislila: gdje su te dva tak drago? Ona
je ona išla gled. Ona se ona ovim zidovom stala, gdje on onu ticiu
lovi i veli zidov: vidiš ovo sem ti sinu glavu ocčel i postal ti je zlati
tica. Ona veli: Dej očemo ju vloviti. Ona oni lovi i nikač ju nemreju
vloviti do polnoči. Ona ta tica na jen pot zide na oblok, onda veli: z
Bogom sad obedra, sad se slobodno ženite. Ona je ta tica išla k onoj
frali i postal je lepi veliki dečko i on se je s tom fralom oženil. On zidov
nėje niti pol leta živil s njegovom materom i umrl je, a ta mati
njegova po svetu je kruha prosila i ona hita, gdje su oni bili, sve se
je stvorila na prah i pepel. A on sin nėje niti na onu kuću pogledal,
a njegova je mati išla po svetu i kruha je prosila. Ovi je priповedki
konec kraj, dej nam Bog svetli raj!